

Українська терміносистема гендерної лінгвістики (структурно-семантичний аспект)

О. В. Чуєшкова

Українська інженерно-педагогічна академія
Corresponding author. Email: chueshkova@ukr.net

Paper received 20.01.20; Accepted for publication 05.02.20.

<https://doi.org/10.31174/SEND-Ph2020-216VIII64-02>

Анотація. У статті розглянуто українську терміносистему гендерної лінгвістики. Доведено, що аналізована термінологія становить сукупність синтетичних й аналітичних номінацій (з кількісним переважанням других), відображаючи систему понять досліджуваного мовознавчого напрямку. З'ясовано, що більшість термінів утворено шляхом транстермінологізації з подальшим звуженням значення.

Ключові слова: гендерна лінгвістика, термін, термінологічне словосполучення, термінологія, транстермінологізація.

Вступ. Наукові студії кінця XX – початку XXI ст. позначені посиленою увагою мовознавців до створення й унормування терміносистем. Пояснюється це тим фактом, що термінологія була й залишається одним з найважливіших шарів лексики сучасної літературної мови, особливо сьогодні, у час бурхливого розвитку новітніх технологій, появи нових галузей знань і, як наслідок, збільшеного потоку наукової інформації. Упродовж останніх десятиліть у світовій і вітчизняній лінгвістиці стрімкого розвитку набули гендерні дослідження, унаслідок чого з'явився новий мовознавчий напрям – гендерна лінгвістика.

Огляд публікацій. Загальні питання термінології в українському мовознавстві розглядали Л. Боярова, М. Вакулєнко, К. Городенська, А. Д'яков, Т. Кияк, І. Кочан, А. Крижанівська, Г. Мацюк, Т. Панько, Л. Симоненко, О. Тараненко та ін. Термінологія різних галузей знань була в полі зору О. Бондар, Л. Козловської, С. Овсейчик, В. Чумак (екологічна), С. Булик-Верхоли (музична), Л. Веклинець (психологічна), О. Винник (фінансова), І. Волкової (фізична), Л. Гаращенко, О. Іващишин, Т. Михайлової (науково-технічна), Т. Дячук (соціально-економічна), Л. Козак (електротехнічна), І. Корнейко (медичної радіології), К. Киттарової (металургійна), О. Кучеренко (пожежно-технічна), Т. Лепехи (судово-медична), О. Медведь (граматична), Б. Михайлишина, О. Покровської (ринкова), А. Ніколаєвої (програмування), Н. Нікуліної (транспорт), Е. Огар, І. Процик (видавнич), Г. Пастернак (економічно-правова), О. Романової (швацької промисловості), С. Руденко (громадського харчування), О. Сербенської, Т. Соколовської (генетична), М. Сташко (бібліотечно-бібліографічна), Н. Цимбал (органічної хімії), Н. Цісар (медична), Г. Чорновол, О. Чумак (фінансово-бухгалтерська) та ін. Термінологія гендерної лінгвістики досі залишається поза увагою науковців, що й зумовлює актуальність роботи. Розвідки, у яких висвітлені окремі аспекти аналізованої проблеми, нечисленні. З-поміж них називаємо роботи О. Малахової [4], Ю. Маслової [6], Л. Ставицької [9], колективну монографію за редакцією Т. Космеди [3] та ін.

Мета роботи – проаналізувати структурно-семантичні параметри термінів української терміносистеми гендерної лінгвістики (далі УТГЛ).

Матеріалами дослідження стали численні наукові розвідки, посібники для навчальних закладів, словни-

карські праці. У роботі використано такі **методи:** описово-аналітичний, порівняльний, кількісного й компонентного аналізу.

Результати й обговорення. Гендерну лінгвістику розглядаємо як мовознавчий напрям, представники й представниці якого досліджують гендерні аспекти мови й мовлення за допомогою лінгвістичного поняттєвого апарату. Відповідно, УТГЛ – це співвіднесена з цією галуззю знання сукупність термінів, пов'язаних між собою на поняттєвому, лексико-семантичному, словотвірному та граматичному рівнях [11].

Важливим етапом будь-якого дослідження є створення термінологічної бази. Проблема виявлення складу окремої термінології є загальнотермінознавчою. У нашому випадку вона ускладнюється тим, що гендерна лінгвістика перебуває на стикові гендерних і мовознавчих досліджень, отже, її термінологія містить значну кількість термінів і цих галузей знань, і частково суміжних наук, зокрема психо- та соціолінгвістики, ідентифікаційної діагностики, лінгвокультурологічних і міжкультурних досліджень тощо [11]. Таким чином, аналізована термінологія «відображає чинник нинішньої кризи лінгвістичної методології загалом, оскільки терміни, залучені до актуалізації гендерних лінгвістичних досліджень, входять у метамову й інших гендерно зорієнтованих наук» [3, с. 90].

Обираючи терміноназви для аналізу, ми керувалися відповідністю вимогам до терміна і частотністю використання. Так, ми виходимо з того, що термін – це слово чи словосполучення, яке є елементом терміносистеми, називає спеціальне поняття і вимагає дефініції. Таким чином, пріоритетними для терміна вважаємо номінативно-дефінітивну функцію та системність. Також ми зважали на такі загальновідомі ознаки, як: можливість існування у вигляді слова або словосполучення; тенденція до моносемії і, як наслідок, відносна незалежність від контексту; тенденція до стилістичної нейтральності; мотивованість; точність; стислість; узвичаєність; милозвучність; спеціальна сфера функціонування [11].

Далі пропонуємо класифікацію термінів УТГЛ за структурно-семантичними параметрами. Залучені до розгляду номінації розподіляємо на три групи (див. також [12]).

До першої, найбільшої в кількісному плані, відносимо терміни, для яких твірною є лексема *гендер*, яку в аналізованій терміносистемі ми, власне, розглядає-

мо не стільки як самостійну одиницю, скільки як компонент складних синтетичних термінів і складник аналітичних номінацій. Приклади однослівних термінів УТГЛ нечисленні, залучений до вивчення матеріал дозволив виокремити лише два – *лінгвогендерологія* (складноскорочений іменник від «лінгвістична гендерологія») й *гендерлект*. *Гендерлект* – це «передбачуваний постійний набір ознак жіночої та чоловічої мови, правила мовної поведінки, стратегії та тактики мовної поведінки чоловіків і жінок у різноманітних комунікативних ситуаціях у контексті тієї чи іншої культури» [8]. Синонімом до цього терміна виступає конструкція *чоловіче і жіноче мовлення*. На нашу думку, більш виправданим є саме термін *гендерлект*. По-перше, фіксуємо схожі за будовою мовознавчі терміни *діалект*, *соціолект*, по-друге, він задовольняє одну з важливих вимог до терміна – стислість. Нарешті, терміносполучення, пов'язані сурядним зв'язком, легко розпадаються на окремі терміни, пор.: *чоловіче і жіноче мовлення* – *чоловіче мовлення*, *жіноче мовлення*, а отже, потреби в їхньому існуванні, на нашу думку, немає.

До цієї ж групи відносимо й термінологічні словосполучення (далі ТС), до складу яких уходять деривати терміна *гендер*. Такі ТС у свою чергу розподіляємо на дві підгрупи. До першої відносимо дво-, три- та багатокомпонентні ТС із прикметником *гендерний*. Залежно від кількості компонентів фіксуємо такі ТС:

- двокомпонентні: *гендерна асиметрія*; *гендерна комунікація*; *гендерна концептосфера*; *гендерна лексема*; *гендерна лінгвістика*; *гендерна маркованість*; *гендерна метафора*; *гендерна семантика*; *гендерне спілкування*, *гендерний дискурс*; *гендерний концепт*; *гендерний неологізм*; *гендерний номінант*, *гендерний номінатив*;

- трикомпонентні: *гендерна культура мовлення*; *гендерне реформування мови*; *гендерні маркери мовлення*; *гендерний мас-медійний дискурс*; *гендерний мовний номінатив*; *морфологічна гендерна асиметрія*; *семантична гендерна асиметрія*;

- п'ятикомпонентні: *дескриптивно орієнтована мовна гендерна репрезентація*, *прагматично орієнтована мовна гендерна репрезентація*.

Як бачимо, практично всі перелічені вище терміни творяться шляхом додавання прикметника *гендерний* до термінів, використовуваних у мовознавчій термінології. Отже, говоримо про транстермінологізацію стрижневих компонентів з подальшим звуженням їхнього значення під час творення ТС. Виняток становлять такі номінації, як *гендерна асиметрія*, *гендерна експертиза*, *гендерна норма*, *гендерний стереотип*. Через міждисциплінарний характер гендерних досліджень наведені терміни використовуються не тільки в лінгвістиці, а й в багатьох інших галузях знань. У цьому випадку так само йдеться про транстермінологізацію, але ці ТС запозичені повністю з подальшим переосмисленням.

До другої підгрупи відносимо ТС, один з компонентів яких є складним прикметником з основою *гендерно-*, так само розподіляючи ТС за кількістю компонентів, напр.:

- двокомпонентні: *гендерноінклюзивна мова*; *гендерномаркована лексема*; *гендерномаркована лексика*;

- гендерномаркований компонент*; *гендернонейтральна мова*; *гендернопаритетна мова*; *гендерночутлива мова*; *гендерночутливе письмо*;

- трикомпонентні: *гендерномаркована неологічна одиниця*; *гендерномаркована одиниця мови*; *гендерномаркована okazіональна одиниця*; *гендернорелевантна мовна форма*; *гендернорелевантний текстовий фрагмент*;

- чотирикомпонентні: *граматична гендерномаркована одиниця мови*; *номінативна гендерномаркована одиниця мови*.

Однак слід зазначити, що деякі автори/ки надають перевагу написанню компонента *гендерно-* окремо, збільшуючи в такий спосіб кількість складників аналітичних термінів, напр.: *гендерно інклюзивна мова*, *гендерно нейтральна мова* [7]; *гендерно паритетна мова* [1]; *гендерно маркована одиниця* [5, 9]; *гендерно маркований компонент*; *гендерно релевантна мовна форма*; *гендерно маркована лексика* [6] тощо. Такі розбіжності зумовлені передусім чинним українським правописом, згідно з яким (п. 2 §40) разом пишуться «складні прикметники, утворені з іменника та узгодженого з ним прикметника, напр.: *високорожайний* (*високий урожай*), *довгохвильовий* (*довгі хвилі*), *загальнодоступний* (*загальний доступ*), *зовнішньополітичний* (*зовнішня політика*)» тощо [10, с.40]. На нашу думку, усі наведені приклади з компонентом *гендерно-* підпадають під дію саме цього правила, пор.: *гендерномаркований* (гендерна маркованість), *гендернонейтральний* (гендерна нейтральність), *гендернопаритетний* (гендерна паритетність) тощо. У п. 4 цього ж параграфа також йдеться про написання разом у випадку, якщо перший компонент утворений від прислівника, а другий – від прикметника: *багатопрогінний*, *важкорозчинний*, *легкозаймистий*» тощо [10, с.41]. Причиною правописної колізії є примітка до цього пункту, у якій читаємо: «Прислівники, утворені від відносних (зрідка – якісних) прикметників, здебільшого зберігають на собі логічний наголос і не зливаються в одне слово з наступним прикметником або дієприкметником: *абсолютно сухий*, *валентно пов'язаний*, *вільно конвертований*, *діаметрально протилежний*, *компетентнісно орієнтований*, *науково обґрунтований*» тощо [10, с.41]. Ще однією підставою для написання окремо можуть бути усталені в мовознавстві терміни схожої структури, напр.: *експресивно забарвлена лексика*, *експресивно нейтральна лексика*, *стилістично забарвлена лексика*, *стилістично нейтральна лексика* тощо. Ця проблема не є новою (див. [4]), але єдиного погляду на неї немає й дотепер. Остаточний вибір, очевидно, залежатиме в тому числі й від узвичаєності, яка вважається системно важливою характеристикою терміна. Суть її полягає в тому, що під час укладання термінологічних рекомендацій перевага надається терміну, який більш поширений, має тривалішу традицію застосування.

Виступаємо категорично проти написання аналізованих прикметників через дефіс, пор.: *гендерночутливий*, *гендерно-рольовий* [8], *гендерномаркований*, *гендерно-специфічний*, *гендернозумовлений*, *гендерно-нейтральний* [2].

Принагідно зазначимо, що, крім синтаксичної варіантності, у досліджуваній термінології спостерігаємо

також фонематичні варіанти: *гендер – тендер, гендер-лект – тендерлект*. Проте переконані, що другий варіант наведених пар суперечить орфографічній мовній нормі. Так, відповідно до чинного українського правопису, літеру *g* звичайно передають літерою *г*: *агресор, блогер, гламур, маркетинг, Гарсія, Ердоган* тощо [10, с. 124]. Аналогічні міркування висловлюють й науковці, зокрема О. Малахова [4, с.36] і Т. Космеда [3, с.91]. Переконані, що правописний аспект потребує пильної уваги мовознавців, адже явище варіантності для термінології є небажаним.

В обмеженій кількості (лише три номінації) представлені ТС зі стрижневим компонентом – іменником, твірною основою якого виступає лексема *гендер*: *лінгвістична гендерологія, лінгвістична гендеристика, лінгвістична гендергетика*. Усі ці ТС виступають менш поширеними синонімами терміна «гендерна лінгвістика».

Другу групу становлять синтетичні та аналітичні номінації, які, як і більшість термінів першої групи, творяться переважно на базі лінгвістичних термінів. З-поміж них фіксуємо лише три однослівні терміноназви: *фаллоцентризм, маскулінітив, фемінітив*. Решта – це ТС, з яких, так само, як і в першій групі, переважну кількість становлять двокомпонентні, напр.: *андрогінна риторика, жіноча мова, жіноча риторика, жіноча фразеологія, жіноче мовлення, жіноче письмо, жіночий дискурс, жіночий лексикон, жіночий синтаксис, сексистське висловлювання, стратегія нейтралізації, стратегія фемінізації*. Зауважимо, що всі наведені субстантивно-ад’єктивні ТС із компонентом *жіночий* (або його абсолютним синонімом *фемінний*) мають аналогічні за будовою відповідники з компонентом *чоловічий* (синонім – *маскулінний*): *чоловіча риторика, чоловіча фразеологія, чоловіче мовлення, чоловіче письмо, чоловічий дискурс, чоловічий лексикон, чоловічий синтаксис* тощо. Т. Космеда визначає їх як «парні» терміни, дихотомічні термінологічні опозиції, пор.: *жіночий дискурс – чоловічий дискурс, маскуліний поведінковий кодекс – фемінний поведінковий кодекс, стереотип маскуліної поведінки – стереотип фемінної поведінки, чоловіча мімікрія – жіноча мімікрія* тощо (детальніше див. [3, с.98-99]).

Фіксуємо також трикомпонентні ТС: *андрогінні риси спілкування, андроцентрична структура мови, гіпотеза лінгвістичної відносності, жіноча вербальна поведінка, жіноча комунікативна тактика, жіночий стиль мовлення, лінгвістичне конструювання гендеру, чоловіча вербальна поведінка, чоловіча комунікативна тактика, чоловічий стиль мовлення* тощо. Чотирикомпонентні ТС представлені номінацією *патріархальні стратегії мовного впливу*.

Отже, акцентуємо, що ядром проаналізованих номінацій є мовознавча термінологія, на основі якої творяться терміни гендерної лінгвістики.

До третьої групи відносимо тільки аналітичні терміни, які, на відміну від попередніх, побудовані шляхом додавання лексем *мова, мовний* до термінів, використовуваних у багатьох інших гендерних дослідженнях, напр.: *андроцентризм у мові, андроцентризм мови, сексизм у мові, мовний сексизм, гендерна*

асиметрія в мові, гендерні стереотипи в мові, мовна гендерна репрезентація тощо.

Ми свідомі того, що незалежність термінів від контексту є важливою вимогою, проте щодо аналізованих одиниць ігнорувати його роль у семантичній визначеності терміна не можна. Переконані, що номінації *андроцентризм, гендерна асиметрія, гендерні стереотипи, сексизм* та ін. в УТГЛ не потребують уточнення. Як уже зазначалося вище, у таких випадках говоримо про транстермінологізацію – перенесення готового терміна з однієї галузі знань в іншу з повним або, як у випадку наведених прикладів, частковим переосмисленням значення. Ці терміни матимуть різні дефініції залежно від контексту, але міжсистемна омонімія не є загрозою для термінології.

Висновки. Підсумовуючи сказане, наголошуємо на такому. Сучасна УТГЛ становить молодшу функціональну терміносистему, яка репрезентує новий науковий напрям – гендерну лінгвістику, беручи участь у формуванні та розвитку загальних термінологічних засад українського термінотворення. Перебуваючи на стикові мовознавства й гендерних досліджень як міждисциплінарного наукового напрямку, аналізована термінологія активно розвивається, залучає до свого складу терміноодиниці цих наукових галузей, які набувають специфічних ознак системності тільки в досліджуваній, посідає певне місце серед інших термінологічних систем українського термінологічного фонду.

Структурно-семантична характеристика УТГЛ переконливо доводить, що досліджувана терміносистема – це органічний складник української термінології. Запропонована класифікація термінів УТГЛ свідчить про те, що аналізована термінологія становить організовану в структурному й семантичному планах сукупність номінацій і відображає систему понять гендерної лінгвістики. Зафіксовано незначну кількість однослівних термінів, з-поміж ТС переважають дво- та трикомпонентні сполуки, що є загальною властивістю всіх українських терміносистем.

Будучи молодшою терміносистемою, УТГЛ потребує подальшої систематизації та вноормування, зокрема на фонетичному й орфографічному рівнях.

Наголошуємо на тому, що всі розглянуті в роботі питання є актуальними для сучасного українського термінознавства. Висловлюємо сподівання на те, що результати запропонованого дослідження сприятимуть оптимізації процесу уніфікації УТГЛ. Перспективним вважаємо систематизувати досліджувану термінологію, поглибити вивчення структурної специфіки термінів, розглянути співвідношення питомих та запозичених терміноодиниць, виробити рекомендації щодо подальшого унормування термінології. На часі також укладання термінологічного словника гендерної лінгвістики. Переконані, що робота в цьому напрямі сприятиме нормалізації та стандартизації термінології гендерної лінгвістики. Для того, щоб цей процес був максимально ефективним, слід надалі здійснювати ретельний опис термінологічного матеріалу, піддавати його детальнішому аналізу та теоретичному осмисленню.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гендер для медій: підруч. із гендерної теорії для журналістики та інших соціогуманітарних спеціальностей/Л. Малес та ін. Київ: Критика, 2013. 219 с.
2. Емірсуїнова Г. І. Лексикон сучасного фемінізму (на матеріалі англійської мови): автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04/Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2003. 19 с.
3. Гендерна лінгвістика в Україні: історія, теоретичні засади, дискурсивна практика: монографія/Т.А. Космеда та ін.; Харків: ХНПУ ім. Г.С. Сковороди; Дрогобич: Коло, 2014. 472 с.
4. Малахова О. Гендерночутлива мова vs дискурсивні влади: актуальні питання гендерної лінгвістики в Україні. *Гендерний журнал «Я»*. 2015. № 1 (37). С. 35 – 37.
5. Мартинюк А. П. Регулятивна функція гендерно маркованих одиниць мови (на матеріалі сучасного англійського публіцистичного дискурсу): автореф. дис. ... д-ра філол. наук: 10.02.04/Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2006. 40 с.
6. Маслова Ю. П. Гендерний дискурс сучасних друкованих україномовних ЗМІ: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01/Волинський нац. ун-т ім. Лесі Українки. Луцьк, 2011. 20 с.
7. Основи теорії гендеру: навч. посіб. Київ: «К.І.С.», 2004. 536 с.
8. Словник гендерних термінів/Укладач З. В. Шевченко. Черкаси: видавець Чабаненко Ю., 2016. 336 с. URL: <https://books.google.com.ua/books?id=J8tBDwAAQBAJ&pg=PA49&lpg=PA49&dq#v=onepage&q&f=false> (дата звернення: 08.12.2019).
9. Ставицька Л. О. Сучасний стан лінгвогендерологічних досліджень в Україні. *Мовознавство*. 2008. № 2–3. С. 236–246.
10. Український правопис. URL: [http://www.inmo.org.ua/assets/files/2019/Ukr.%20pravopys%20\(2019\).pdf](http://www.inmo.org.ua/assets/files/2019/Ukr.%20pravopys%20(2019).pdf) (дата звернення: 24.11.2019).
11. Чуешкова О. В. Становлення терміносистеми гендерної лінгвістики. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: *Проблеми української термінології*. Львів, 2016. № 842. С. 161–164.
12. Чуешкова О. В. Термін *гендер* і його похідні як ядро терміносистеми гендерної лінгвістики. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. Острог: Вид-во НаУОА, 2018. Вип. 2(70), червень. С. 237–239.

REFERENCES

1. Hender dlia medii: pidruch. iz hendernoj teorii dlia zhurnalistyky ta inshykh sotsiohumanitarnykh spetsialnostei/L. Males ta in. Kyiv: Krytyka, 2013. 219 s.
2. Emirsuinova H. I. Leksykon suchasnoho feminizmu (na materialii anhliiskoi movy): avtoref. dys. ... kand. filol. nauk: 10.02.04/Kyiv. nats. un-t im. T. Shevchenka. Kyiv, 2003. 19 s.
3. Henderna linhvistyka v Ukraini: istoriia, teoretychni zasady, dyskursyvna praktyka: monohrafiia/T.A. Kosmeda ta in.; Kharkiv: KhNPU im. H.S. Skovorody; Drohobych: Kolo, 2014. 472 s.
4. Malakhova O. Hendernochutlyva mova vs dyskursyvni vlady: aktualni pytannia hendernoj linhvistyky v Ukraini. *Hendernyi zhurnal «Ya»*. 2015. № 1 (37). S. 35 – 37.
5. Martyniuk A. P. Rehuliatyvna funktsiia henderno markovanykh odynts movy (na materialii suchasnoho anhlovmovnoho publitsystychnoho dyskursu): avtoref. dys. ... d-ra filol. nauk: 10.02.04/Kyiv. nats. un-t im. T. Shevchenka. Kyiv, 2006. 40 s.
6. Maslova Yu. P. Hendernyi dyskurs suchasnykh drukovanykh ukrainomovnykh ZMI: avtoref. dys. ... kand. filol. nauk: 10.02.01/Volynskiy nats. un-t im. Lesi Ukrainky. Lutsk, 2011. 20 s.
7. Osnovy teorii henderu: navch. posib. Kyiv: «K.I.S.», 2004. 536 s.
8. Slovyk hendernykh terminiv/Ukladach Z. V. Shevchenko. Cherkasy: vydavets Chabanenko Yu., 2016. 336 s. URL: <https://books.google.com.ua/books?id=J8tBDwAAQBAJ&pg=PA49&lpg=PA49&dq#v=onepage&q&f=false> (data zvernennia: 08.11.2019).
9. Stavyska L. O. Suchasnyi stan linhvohenderolohichnykh doslidzhen v Ukraini. *Movoznavstvo*. 2008. № 2–3. S. 236–246.
10. Ukrainyski pravopys. URL: [http://www.inmo.org.ua/assets/files/2019/Ukr.%20pravopys%20\(2019\).pdf](http://www.inmo.org.ua/assets/files/2019/Ukr.%20pravopys%20(2019).pdf) (data zvernennia: 24.11.2019).
11. Chuieshkova O. V. Stanovlennia terminosystemy hendernoj linhvistyky. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika»*. Serii: *Problemy ukraïnskoi terminolohii*. Lviv, 2016. № 842. S. 161–164.
12. Chuieshkova O. V. Termin hender i yoho pokhidni yak yadro terminosystemy hendernoj linhvistyky. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»: serii «Filolohiia»*. Ostroh: Vyd-vo NaUOA, 2018. Vyp. 2(70), cherven. S. 237–239.

Ukrainian term system of gender linguistics (structural-semantic aspect)

O. V. Chuyeshkova

Summary. The article deals with the Ukrainian term system of gender linguistics. It is proved that the analyzed terminology is a set of synthetic and analytical nominations (with a quantitative predominance of the latter), which reflects the concepts system of the linguistic direction being studied. It is found that most terms are formed by transterminologisation with further narrowing of meaning.

Keywords: *gender linguistics, term, terminological phrase, terminology, transterminologisation.*